

יום חמישי, י"א בכסלו התשפ"ה
12 בדצמבר 2024

נאום מפקד זרוע היבשה, אלוף נדב לוטן

הרמטכ"ל, רב אלוף הרצי הלוי
סגן הרמטכ"ל, האלוף אמיר ברעם
מפקד זרוע היבשה היוצא, האלוף תמיר ידעי
חבריי בפורום המטה הכללי
האלוף מישל ינקו והאלוף דוד זיני שותפיי לזרוע היבשה
משפחות שכולות יקרות,
מפקדיי בעבר, חבריי ופקודיו היקרים
משפחת ידיעתי ומשפחתי היקרה
לוחמי ומפקדי זרוע היבשה, אשר ברגעים אלו מצויים במשימות הגנה וההתקפה,
מכובדי כולם,
לפני שבעים ושש שנים, בליל חורף קר צעדה מחלקה בפיקודו של דני מס, מפקדו של גוש עציון.
ל"ה לוחמים אנשי פלמ"ח ולוחמי חיל השדה מחטיבת עציוני הירושלמית. לפנות בוקר התגלתה
המחלקה, כותרה על ידי האויב הפלסטיני וכל לוחמיה נפלו בקרב.
בשירו האלמותי "הנה מוטלות גופותינו" עיצב המשורר חיים גורי את הנרטיב והאתוס של צה"ל.
צבא לוחמים שעומדים במשימה, בתנאים קשים למול אכזריות המלחמה ומראותיה. חירוף הנפש
של לוחמי גוש עציון, כמו של חטיבת הנגב בנגבה, לוחמי חטיבה 7, אלכסנדרוני ואנשי גבעתי
וניסיונות הכיבוש החוזרים ונשנים בלטרון ובמצודת יואב עיצבו הלכה למעשה את גבולותיה של
מדינת ישראל.
צדקת הדרך, הדבקות במשימה וערך הרעות קבעו את גבולותיה הפיזיים והערכיים של מדינת
ישראל ושל צה"ל.
לפני ארבעה עשר חודשים, באותה שבת שחורה, הפתיע אותנו החמאס הפלסטיני ופעל באכזריות
זוועתית; כבש, שרף, חטף, בזז, אנס ורצח תינוקות של בן רבן, רצח משפחות והחריב קהילות
שלמות. זהו כישלון מקצועי, מערכתי ואישי.

זעקות הנרצחים, הפצועים והאובדן מלווים אותי מאז אותה השבת ולא מרפים. זהו כשלון שאנחנו, אלו שנשבעו להגן על האזרחים, היינו אמורים למנוע. מאותה אפלה, קם אותו צה"ל והחזיר את השליטה בשטח. אותם כוחות שאיבדו לוחמים ומפקדים, אותו מודיעין שכשל - התאוששתם ויצאתם לתמרון בשיתוף עם כלל זרועות הביטחון. אותו הצבא הביא הישגים מבצעיים אדירים תוך גילויי גבורה חסר תקדים. יותר מכל, זהו ניצחון של רוח ישראלית מדבקת, של לחימה ושל ערבות הדדית.

היבשה היא תעודת הביטוח של עם ישראל. התמרון הוא כושר מרכזי בתפיסת הביטחון מאז הקמת המדינה ועד ימינו. החל מהשבעה באוקטובר ובכל יום מפקדי השדה מוכיחים לנו את נחיצות הכוחות אשר עוקרים את יכולות האויב מן השורש, בשותפות רב זרועית. היבשה חזרה להאמין בעצמה וכיום בזכות המפקדים נוכל להגיע לכל מקום, על הקרקע ומתחת לקרקע, לטהר ולהחזיר את הביטחון לעם ישראל.

בצניעות ובענווה אני מצדיע לכם מפקדי השדה והלוחמים בסדיר ובמילואים על ההתאוששות ועל ההובלה הארוכה לצד האובדן, העומס בעורף המשפחתי והלחץ המבצעי חסר התקדים. אני מקבל עליי בחרדת קודש את החובה והמשימה לבנות את כוחות היבשה במערכה הנוכחית ולעיתיד לבוא.

בניית כוחות התמרון וההגנה היא משימה לאומית לתקופה הקרובה ולעשור הקרוב הצפוי להיות מרובה בלחימה בזירות השונות ובגבולות. חובתנו המוסרית לתחקר את הכשלים ולחתוך באזמל את שנדרש. עלינו לעשות הכל כדי לעמוד במשימה. רק אם נקפיד ללמוד, תוך שימור הרוח ההתקפית והפרקטית הנדרשת - נייצר שיפור אפקטיבי ומהיר לצורך המבצעי ונביא ביטחון.

"ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה". עלינו להמשיך כמו שנהגתם במערכה הזו. בפשטות ובצניעות לשים את האגו בצד ולבנות יבשה על בסיס יסודות חזקים של מקצוע, תורה ושיתוף רב חיילי ורב זרועי. עלינו להיפטר מסיסמאות, לייצר בהירות ולדבר בשפה מקצועית וערכית. עלינו להמשיך לבנות זרוע לומדת ומאפשרת, שיש בה כבוד ופתיחות לתובנות השטח. זרוע חונכת, זרוע מבצעת!

השותפות הינה ערך עליון שבא לידי ביטוי במערכה זו בהפעלת כוח. כל צבאות העולם עומדים משתאים למול מודיעין איכותי לקצה, סיוע חסר תקדים של חיל האוויר ומערכות תקשוב רציפות ויציבות. אני פונה לשותפיי, בדגש למפקדי הפיקודים, מפקדי הזרועות, אגף התקשוב והמודיעין

השותפים בבניין הכוח. נמשיך לבנות כוח מהר, ביחד, בכדי להיערך נכון על בסיס הלקחים למערכה הבאה, שעשויה להיות עמוקה ומורכבת לא פחות. שנת 2025 היא שנת לחימה בה נעסוק בראש ובראשונה במענה מהיר לצרכי השטח המצוי בעומס ובשחיקה רבה. עלינו ליצור כלים לשטח כדי לאפשר ריענון, למידה, שיקום ובניית יכולות מהירות חדשות. נתמקד בשישה נושאים מרכזיים: אנשים, מילואים, ניווד, קטלניות, התאמת ההכשרות, איסוף והגדלת הסד"כ בכל דרך! כל זאת על מנת לחזק את הקצה המבצעי, לצד החזרת משמעת פעולה וחיזוק הנורמות הנדרשות ממני ומטה.

שבעים ושש שנים זוהי תקופה קצרה יחסית בה הלכה והתעצבה לה החברה הישראלית. חברה תוססת, חדשנית, מסורתית שעומדת כל העת במבחנים ביטחוניים וכלכליים. במרכז המדינה עומד צה"ל שמהווה עמוד האש לפני המחנה. צבא שמורכב ומעניק הזדמנות שווה לכלל המשרתים בו להתקדם, להתפתח בכל מקום ולכל תפקיד. צבא שאחראי על הביטחון שיאפשר את החירות. החירות לחיות בעצמאות, חירות אמיתית לבחור ולהיות חלק מחברה וקהילה. חירות שאינה מובנת מאליה. זו זכות מוקנית ופקדון יקר שאנחנו המשרתים בצה"ל חתומים על קיומה. אנחנו נשבעים לבית, להגן על תושבי מדינת ישראל בכל מקום ובכל זמן. היום אנחנו מדינה מבוססת, למודת קרב ולמודת צער, אבל מנתבת את דרכה קדימה. המדינה קוראת לנו שוב. מבקשת שנשמור על אחדות השורות. מבקשת שנשמור על רוח איתנה. מבקשת שהטובים ביותר בבניה ימשיכו לפקד ולהוביל. ישראל מבקשת שנהיה בכל תנאי לכוח המגן על הבית המשותף שהקמנו ממחנות וגטאות שרופים.

אני רוצה להודות לך תמיר על חפיפה ממוקדת, גלויה ויעילה. אני רוצה להודות לך בשם מפקדי השדה על מנהיגות, שיח בגובה העיניים, על היותך איש חזון ומעשה. אני רוצה להודות לך יפעת והילדים על תמיכה ארוכת שנים בתמיר ועל שאפשרתם לנו להנות מכישוריו. אני רוצה להודות לך הרמטכ"ל על האמון שנתת בי במשימה קריטית וחיונית זו. אעשה כל שנדרש להוביל, לשנות ולבסס את יכולות היבשה. אני רוצה להודות להוריי יוסי וגילה, להורי אשתי שאול ותמי על שמלויים, תומכים בנו שנים רבות ומאפשרים לי להיות פה איתכם.

אני רוצה לומר לך חגית אהובתי ולילדנו האהובים- כל זה שלכם והגאווה שלי היא בכם על מסע החיים המשותף שלנו במציאות כל כך מורכבת ויחד עם זאת רבת משמעות ותחושת שליחות וסיפוק. שוב אני נעלם, אבל תדעו שאני תמיד פה לצידכם.

מפקדי ולוחמי היבשה, סבא שלי, סבא מרדכי היה לוחם פרטיזן ביערות ליטא. הוא ברח ליער לאחר שאשתו וילדיו נרצחו לנגד עיניו. סבא מרדכי היה לוחם ללא מדים. הוא לחם בעל כורחו ופעל מתוך תחושת נקמה וחוסר ברירה על מנת לפגוע בנאצים ובעוזריהם. אם סבא היה כאן איתנו אני בטוח שהיה אומר לי "תמשיכו לדאוג לקיומה של ישראל". הוא היה מדגיש לי את חשיבות החיבור בין אנשים למען מטרה נעלה אחת. אני מאחל לכולנו שנהיה ראויים אליהם למייסדים, לנופלים, לחטופים, לפצועים בגוף ובנפש ולציבור הישראלי.

המשיכו במשימתכם, עד הניצחון, עד חזרתם של כולם.